Acatistul Sfintei Teodora de la Sihla

(7 august)

Materiale despre Sfânta Teodora de la Sihla:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Teodora-de-la-Sihla-(7-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Teodora+de+la+Sihla+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Teodora+de+la+Sihla

***

Sfânta Teodora de la Sihla este una din cele mai cunoscute și iubite sfinte pe care neamul nostru românesc le-a odrăslit. Părintele Ioanichie Bălan o numește „o smerită făclie aprinsă în Carpați”. Ea a purtat în inima ei cele mai alese virtuți ale poporului nostru credincios: credința, smerenia și ascultarea”. Nu multe femei au avut tăria de a lua asupra lor jugul cel greu al prea asprei pustnicii, ducând o viață de mare asceză și nevoințe duhovnicești, neținând seama de firea femeiască plină de slăbiciuni și neputințe. Căci unde Dumnezeu voiește, se biruiește rânduiala firii. Mulți credincioși, ajungând la locurile unde ea a s-a ostenit în singurătate, în post și rugăciune de foc, închinându-se la peștera ei și mergând pe urmele ei, pot simți încărcătura spirituală a acestor meleaguri, și se pot bucura sufletește de frumusețea sălbatică a munților Neamțului. Peștera Sfintei Teodora se află în pădurea răcoroasă din preajma Schitului Sihla. Mulți

alți pustnici, neștiuți încă de nimeni, au viețuit, și poate chiar viețuiesc și astăzi în crăpăturile stâncilor din această pădure, sfințind pământul cu nevoin-țele lor. Părintele Ioanichie Bălan, care a întocmit biografia Sfintei Teodora și a alcătuit acatistul ei, spune că prima ei chilie a fost lângă bisericuța din lemn. Aici a petrecut mulți ani în priveghere și rugăciune neîncetată.

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a

Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început, se zic:

Condacul 1

Veniţi toţi cei iubitori de Hristos cu credinţă şi cu evlavie la pomenirea cuvioasei maicii noastre Teodora, care în pustia Sihlei în mari nevoinţe a petrecut şi lumină sihaştrilor s-a făcut. Cu laude să slăvim pe Dumnezeu şi să cinstim pe cuvioşii Lui, zicând: ***Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!***

Icosul 1

Îngerească râvnă din tinereţe având, Teodora, părinţii şi familia părăsind, departe de lume ai fugit şi lui Hristos Dumnezeu cu mare evlavie ai slujit. Pentru care noi, smeriţii, cu laude te cinstim:
Bucură-te, mlădiţă sfântă care prin Sfântul Botez în Hristos te-ai altoit;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, care din copilărie lui Hristos Dumnezeu ai slujit;
Bucură-te, căci glasul Evangheliei Lui ai ascultat;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui de lume te-ai depărtat;
Bucură-te, că slava veacului de acum o ai trecut cu vederea;
Bucură-te, că spre slava lui Hristos ai alergat cu toată puterea;
Bucură-te, că necazurile veacului de acum pe tine nu te-au împiedicat;
Bucură-te, slugă credincioasă a marelui Împărat;
Bucură-te, mlădiţă tânără cu rod prea frumos;
Bucură-te, mieluşea blândă a lui Hristos;
Bucură-te, că poruncilor Evangheliei lui Hristos ai fost ascultătoare;
Bucură-te, a Sfinţilor pustnici vrednică următoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 2-lea

La marea stăruinţă a părinţilor tăi te-ai căsătorit; dar prea scurtă vreme în căsătorie ai vieţuit. Pe soţul tău la un gând cu tine l-ai adus, căci părăsind lumea, amândoi la viaţa monahicească v-aţi dus şi lui Dumnezeu aţi cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

La Mănăstirea Vărzăreşti cu bătrâna stareţă Paisia ai vieţuit şi pildă de ascultare tuturor călugăriţelor ai fost, pentru care cu laude te cinstim:
Bucură-te, Teodora, că prin ascultare şi smerenie lui Hristos ai urmat;
Bucură-te, că şi Mântuitorul nostru prin ascultare pe noi ne-a răscumpărat;
Bucură-te, că prin ascultare şi tăierea voii, muceniţă te-ai arătat;
Bucură-te, că prin ascultare, smerenie ai câştigat;
Bucură-te, că prin rugăciune şi tăierea voii tale, partea Mariei ai ales;
Bucură-te, că prin smerenie şi ascultare roadele mântuirii ai cules;
Bucură-te, că ascultarea şi rugăciunea ţi-au fost bogăţie;
Bucură-te, că aceasta înţelegând-o cunună sfântă ţi-ai ales ţie;
Bucură-te, că prin ascultare şi rugăciune mintea ţi-ai luminat;
Bucură-te, că venind prigoana turcilor la pustie cu stareţa ta ai plecat;
Bucură-te, că pustia şi liniştea v-au fost folositoare;

Bucură-te, căci acum pustnicilor eşti ocrotitoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 3-lea

Ajungând în pustie cu stareţa Paisia, aceasta întru Domnul a adormit, iar tu singură rămânând, fără de nici o mângâiere, cu rugăciunea te întăreai şi din inimă cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

După adormirea fericitei tale stareţe, Paisia, către locaşurile părinteşti ai socotit să vii şi un loc de linişte în Munţii Neamţului ţi-ai ales. Pentru care noi, nevrednicii, cinstind a ta dorinţă, cu evlavie te lăudăm:
Bucură-te, că loc de linişte şi de pustnicie ai căutat;
Bucură-te, că pentru aceasta stareţului Varsanufie al Sihăstriei ai cerut sfat;
Bucură-te, că după sfătuirea lui în pustia Sihlei ai plecat;
Bucură-te, că acolo ajungând, din inimă lui Dumnezeu ai mulţumit;
Bucură-te, că foarte te-ai bucurat de acel loc liniştit;
Bucură-te, că în peştera cea de sub stâncă ai locuit;
Bucură-te, că acolo cu măcriş şi verdeţurile pustiei te-ai hrănit;
Bucură-te, că duhovnicul tău, ieroschimonahul Pavel, aici te-a găsit;
Bucură-te, că prin duhovniceşti sfaturi te-a sfătuit;
Bucură-te, că de Preacuratele Taine te-ai învrednicit;
Bucură-te, că nevoinţa pustniciei cu mare dragoste o ai primit;
Bucură-te, că iubitorilor de linişte ai fost vrednică următoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 4-lea

Ziua şi noaptea petrecând în rugăciunea cea cu lacrimi şi în cugetările cele duhovniceşti, din inimă suspinând lăudai pe Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Petrecând vreme îndelungată în pustia Sihlei, cu lacrimi duhovniceşti mai mult decât cu hrana trupului te întăreai şi cu nădejdea veşnicelor bucurii te mângâiai. Pentru care şi noi, nevrednicii, te lăudăm:
Bucură-te, că prin rugăciunea neîncetată dragostea lui Dumnezeu ai câştigat;
Bucură-te, că pe treptele urcuşului duhovnicesc te-ai ridicat;
Bucură-te, că pe treapta făptuirii morale repede ai ajuns;
Bucură-te, căci tainele rugăciunii ai pătruns;
Bucură-te, că pe treapta vederii sfinte te-ai suit;
Bucură-te, că pe treptele îndumnezeirii prin har ai urcat;
Bucură-te, că şi din îndumnezeirea cea după har ai gustat;
Bucură-te, că inima ta cu lacrimile dragostei de Dumnezeu o adăpai;
Bucură-te, că sufletul tău cu nădejdea veşnicelor bunătăţi îl mângâiai;

Bucură-te, că trupul tău cu puţină hrană îl hrăneai;
Bucură-te, că din verdeţurile pustiei şi din apă puţin gustai;
Bucură-te, că ochii minţii pururea priveau bunătăţile viitoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 5-lea
Multe ispite şi năluciri de la draci ai întâmpinat, fericită Teodora, dar având în sufletul tău dragostea lui Hristos, pe toate le-ai biruit şi pentru toate ai cântat lui Dumnezeu laudă de mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Având mintea luminată de Preasfântul Duh, ai trecut cu vederea ispitele cele de-a stânga şi cele de-a dreapta, care de multe ori năvăleau asupra ta. Căci, prin darul lui Dumnezeu, cunoscând vicleniile duhurilor celor rele, pururea la rugăciune cu lacrimi către Dumnezeu ai alergat. Pentru care şi noi cu evlavie te lăudăm:
Bucură-te, stâncă duhovnicească, care de vânturile viclenilor draci nu te-ai clintit;
Bucură-te, că având darul lui Dumnezeu pe toate le-ai biruit;
Bucură-te, căci cu multă smerenie lui Dumnezeu te rugai;
Bucură-te, căci din adâncul inimii tale către El strigai;
Bucură-te, că frigul, foamea şi singurătatea pentru Hristos ai răbdat;
Bucură-te, că liniştea şi rugăciunea pe tine te-au ajutat;
Bucură-te, că postirea şi înfrânarea nu le-ai împuţinat;
Bucură-te, că neîncetata rugăciune cu umilinţă tărie ţi-a dat;
Bucură-te, că prin rugăciune fierbinte ai biruit;
Bucură-te, că prin nevoinţe duhovniceşti ai sporit;
Bucură-te, că prin trezvia minţii pururea ai fost rugătoare;
Bucură-te, că prin post şi rugăciune Sfinţilor sihaştri ai fost următoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 6-lea
Şaizeci de ani ai petrecut în pustia Sihlei în post şi rugăciune, răbdând cu bărbăţie nevoinţele pustniciei şi din inimă lui Dumnezeu cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Duhovnicul tău, părintele Pavel, venea din când în când la tine, aducându-ţi pesmeţi şi altă hrană pustnicească. Iar tu, cu mare smerenie a inimii la el te spovedeai şi sfaturi duhovniceşti îi cereai, pe care în inimă le scriai. Pentru care şi noi, văzând a ta iscusinţă, te lăudăm:
Bucură-te, că din copilărie Sfintele Scripturi le-ai citit;
Bucură-te, căci cu învăţăturile Sfinţilor părinţi pe tine te-ai întărit;
Bucură-te, că învăţăturile Sfinţilor părinţi în viaţă te-au călăuzit;

Bucură-te, că viaţa pustnicilor ai căutat;
Bucură-te, că învăţăturile lor pe tine te-au luminat;
Bucură-te, că prin rugăciune şi prin citire trezvia minţii ai câştigat;
Bucură-te, că Mântuitorului pururea te-ai rugat;
Bucură-te, că pe Maica Domnului pururea o ai lăudat;
Bucură-te, că pe ea pururea mijlocitoare către Mântuitorul o aveai;
Bucură-te, că în desăvârşire prin rugăciunile ei sporeai;
Bucură-te, că şi rugăciunile Sfinţilor pururea ai cerut;
Bucură-te, sfântă, către Sfânta Treime pururea rugătoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 7-lea

Mângâiatu-te-ai cu nădejdea veşnicelor bucurii şi toate luptele şi ispitele veacului de acum cu bărbăţie de suflet le-ai primit, căci muntele s-a deschis prin rugăciunea ta, iar tu cu mulţumire cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Toate ispitele şi luptele care de la lume, de la trup şi de la diavol asupra ta au venit, cu darul şi cu ajutorul lui Dumnezeu le-ai biruit. Cu lacrimi şi suspin din adâncul inimii rugându-te, ai luat de la El îndurare; de aceea şi noi cu smerenie te lăudăm:
Bucură-te, cuvioasă Teodora, sluga Iui Hristos cea prea înţeleaptă;
Bucură-te, că având milă de la El ai mers pe calea cea dreaptă;
Bucură-te, că de la El pururea ajutor ai luat;
Bucură-te, slugă înţeleaptă care pururea Lui ai urmat;
Bucură-te, că toate cele ale veacului de acum le-ai trecut cu vederea;
Bucură-te, că Hristos Iisus ţi-a fost ţie mângâierea;
Bucură-te, că numele lui Hristos era pentru tine mai dulce ca mierea;
Bucură-te, duhovnicească albină, care mierea Duhului Sfânt ai adunat;
Bucură-te, că în cugetarea cuvintelor Domnului mare dulceaţă ai aflat;
Bucură-te, duhovnicească privighetoare, care pururea lui Hristos ai cântat;
Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare, care neîncetat pe Hristos ai lăudat;
Bucură-te, că pentru El de tine te-ai lepădat;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 8-lea

Avut-ai pururea în minte Patericul şi învăţăturile celor ce în pustie au locuit şi cu desăvârşirea s-au împodobit. De aceea şi tu cu mare dragoste în urma lor ai alergat şi lui Dumnezeu din toată inima ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Ajuns-ai la adânci bătrâneţi, locuind în pustia Sihlei şi postind patruzeci de zile, te-ai pregătit pentru viaţa viitoare. De aceea şi noi, înţelegând minunata ta nevoinţă, te lăudăm:
Bucură-te, că având candela rugăciunii aprinsă în inimă aşteptai pământescul sfârşit;
Bucură-te, că în credinţă roditoare Domnul te chema la Sine;
Bucură-te, că din inimă doreai să sfârşeşti cu bine;
Bucură-te, că împărtăşirea cu Preacuratele Taine foarte o doreai;
Bucură-te, că pentru aceasta lui Dumnezeu mult te rugai;
Bucură-te, că Bunul Dumnezeu rugăciunea ta a auzit;
Bucură-te, că de sufletul tău El s-a îngrijit;
Bucură-te, că prin nişte păsări pe tine te-a descoperit;
Bucură-te, că acele păsări în trapeza Sihăstriei pe geamul deschis intrau;
Bucură-te, că pentru tine pâine de pe masă luau;
Bucură-te, căci cu pâinea în cioc spre Sihla zburau;
Bucură-te, că Dumnezeu a vrut să te descopere prin aceste zburătoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 9-lea
Văzând călugării din Sihăstria că păsările luau pâine de pe masă şi zburau cu ea numai spre Sihla, s-au luat după ele, iar păsările se opreau, ca şi cum i-ar fi aşteptat. Şi aşa, prin aceste păsări, te-au găsit pe tine, pentru care laudă au dat lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea
Ajuns-au fraţii care urmăreau păsările, odată cu noaptea, în pustia Sihlei, unde deodată au văzut între stânci o lumină mare şi venind mai aproape, lumina a dispărut şi le-ai spus: „Părinţilor, aruncaţi-mi o haină” şi unul dintre fraţi ţi-a aruncat rasa ca să te îmbraci; iar noi, mirându-ne de această descoperire a ta, glăsuim:
Bucură-te, cuvioasă Teodora care în pustie ai îmbătrânit;
Bucură-te, că în mare sărăcie ai vieţuit;
Bucură-te, că şi hainele de pe tine toate au putrezit;
Bucură-te, că Bunul Dumnezeu pe tine te-a descoperit;
Bucură-te, că pe fraţii care la tine au venit i-ai rugat;
Bucură-te, că le-ai zis: „Să vină duhovnicul Antonie neîntârziat”;
Bucură-te, că fraţii aceia cu bucurie la Sihăstria au alergat;
Bucură-te, că pe duhovnicul Antonie despre tine l-au înştiinţat;
Bucură-te, că el auzind foarte s-a bucurat;
Bucură-te, că luând la sine Preacuratele Taine, spre Sihla a plecat;
Bucură-te, că ajungând duhovnicul Antonie, pe tine te-a spovedit şi cuminecat;
Bucură-te, maică smerită, a pustiei luminătoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 10-lea

Arătatu-te-a Dumnezeu pe tine, cuvioasă Teodora, ca pe o luminătoare a pustiei Sihlei; pentru care monahii şi fraţii Sihăstriei au dat slavă lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Îngropat-au cu mare evlavie părinţii şi fraţii Sihăstriei sfântul tău trup în peştera unde te-ai nevoit. Auzind binecredincioşii creştini, la sfintele tale moaşte alergau, cu credinţă şi evlavie închinându-se şi te lăudau, zicând aşa:

Bucură-te, cuvioasă Teodora, care cu vieţuirea ta pustia Sihlei o ai sfinţit;
Bucură-te, căci cu sfintele tale moaşte pustia Sihlei o ai împodobit;
Bucură-te, că sfintele tale moaşte multă vreme în pustia aceasta au luminat;
Bucură-te, căci prin pronia lui Dumnezeu în altă parte s-au mutat;
Bucură-te, că în amintirea ta o bisericuţă de lemn s-a zidit;
Bucură-te, că această bisericuţă cu hramul „Schimbării la faţă" s-a sfinţit;
Bucură-te, că de sute de ani creştinii spre peştera ta călătoresc;
Bucură-te, că pentru evlavia ta pururea se ostenesc;
Bucură-te, că şi biserica Sfântului Ioan Botezătorul aproape de peştera ta s-a zidit;
Bucură-te, că în Schitul Sihla mulţi călugări s-au nevoit;
Bucură-te, maică, a poruncilor Evangheliei păzitoare;
Bucură-te, Sfântă, a nevoinţelor pustniceşti următoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 11-lea

Toate cetele de monahi şi monahii cinstesc cu evlavie pomenirea ta, cuvioasă Teodora şi aducându-şi aminte de nevoinţele tale, cu credinţă laudă pe Dumnezeu, care pe tine te-a întărit a urma cuvioşilor părinţi şi a cânta Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Auzit-a vestea sfinţeniei tale ieromonahul Elefterie, cel care în lume ţi-a fost soţ şi venind la Sihla şi aflând peştera ta, cu multe lacrimi şi suspine a început a zice către tine aşa:

Bucură-te, cuvioasă Teodora, care din tinereţe pe Hristos ai iubit;
Bucură-te, că părăsind lumea în această peşteră ai venit;
Bucură-te, că şi pe mine la viaţa călugărească m-ai îndemnat;
Bucură-te, că sfatul şi îndemnul tău am urmat;
Bucură-te, că pentru aceasta duhovniceşte m-am bucurat;
Bucură-te, că după plecarea din lume, înapoi nu te-ai mai uitat;
Bucură-te, că lui Hristos cu mare nevoinţă ai urmat;
Bucură-te, că în pace şi sfinţenie călătoria ai săvârşit;
Bucură-te, că pe Hristos din toată inima L-ai iubit;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui în toată vremea te-ai nevoit;

Bucură-te, maică a vieţii pustniceşti râvnitoare;
Bucură-te, a pustiei sfântă locuitoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 12-lea
Darul lui Dumnezeu te-a umbrit pe tine, cuvioasă Teodora şi ţi-a ajutat până la sfârşit a sluji Lui în pustnicească nevoinţă. Pentru care, în toată viaţa ta, din inimă I-ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Trecut-au sute de ani şi numai stâncile de la Sihla cu peştera ta mărturisesc vieţuirea cea pustnicească în care atâţia ani ai vieţuit. Şi astăzi, mulţime de monahi şi de monahii, precum şi mare mulţime de credincioşi, aleargă cu sete duhovnicească să vadă peştera în care te-ai nevoit şi să-ţi ceară sfintele tale rugăciuni în ajutorul lor; pentru care şi noi te cinstim cu aceste smerite laude:
Bucură-te, Teodora, că nevoinţele vieţii pustniceşti le-ai răbdat;
Bucură-te, că prin post şi rugăciune în toată vremea te-ai înarmat;
Bucură-te, că până azi binecredincioşii creştini ţi se închină;
Bucură-te, a lui Hristos cerească albină;
Bucură-te, că mierea cea duhovnicească în sufletul tău o ai purtat;
Bucură-te, că fecioarelor celor înţelepte ai urmat;
Bucură-te, că numai fericirea cea veşnică ai căutat;
Bucură-te, că pe Dumnezeu din toată inima L-ai iubit;
Bucură-te, că El cu al Său dar te-a miluit;
Bucură-te, că prin vieţuirea ta ca o lumină ai strălucit;
Bucură-te, că tuturor poruncilor lui Hristos ai fost împlinitoare;
Bucură-te, că dreapta credinţă ai făcut-o roditoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea cuvioasă maică Teodora, fiind acum în ceata înţeleptelor fecioare şi având îndrăzneală către Preaînaltul nostru Mântuitor, adu-ţi aminte şi de noi, nevrednicii, care suntem în acest veac petrecând în lupte, în ispite şi în necazuri, ca prin sfintele tale rugăciuni, să aflăm şi noi milă şi îndurare de la Dumnezeu, învrednicindu-ne a-I cânta Lui în veci: ***Aliluia!***

Apoi se zic din nou:

Icosul 1
Îngerească râvnă din tinereţe având, Teodora, părinţii şi familia părăsind, departe de lume ai fugit şi lui Hristos Dumnezeu cu mare evlavie ai slujit. Pentru care noi, smeriţii, cu laude te cinstim:
Bucură-te, mlădiţă sfântă care prin Sfântul Botez în Hristos te-ai altoit;

Bucură-te, cuvioasă Teodora, care din copilărie lui Hristos Dumnezeu ai slujit;
Bucură-te, căci glasul Evangheliei Lui ai ascultat;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui de lume te-ai depărtat;
Bucură-te, că slava veacului de acum o ai trecut cu vederea;
Bucură-te, că spre slava lui Hristos ai alergat cu toată puterea;
Bucură-te, că necazurile veacului de acum pe tine nu te-au împiedicat;
Bucură-te, slugă credincioasă a marelui Împărat;
Bucură-te, mlădiţă tânără cu rod prea frumos;
Bucură-te, mieluşea blândă a lui Hristos;
Bucură-te, că poruncilor Evangheliei lui Hristos ai fost ascultătoare;
Bucură-te, a Sfinţilor pustnici vrednică următoare;
Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei duhovnicească floare!

Condacul 1

Veniţi toţi cei iubitori de Hristos cu credinţă şi cu evlavie la pomenirea cuvioasei maicii noastre Teodora, care în pustia Sihlei în mari nevoinţe a pe-trecut şi lumină sihaştrilor s-a făcut. Cu laude să slăvim pe Dumnezeu şi să cinstim pe cuvioşii Lui, zicând: ***Bucură-te, cuvioasă Teodora, a Moldovei du-hovnicească floare!***

Şi îndată se spune această:

Rugăciune

O, prea cuvioasă maică Teodora, care din copilărie pe Hristos ai iubit şi pentru dragostea Lui în toată viaţa ta te-ai nevoit; multe nevoinţe şi ispite ai suferit şi în viaţa cea pustnicească, cu darul lui Dumnezeu ai sporit. Cu mulţimea înfrânării

şi a lacrimilor celor duhovniceşti sufletul tău l-ai luminat şi în singurătatea pustiei cu isprăvile faptelor tale celor bune ai strălucit; pustia Sihlei cu viaţa ta o ai sfinţit şi pildă sihaştrilor te-ai făcut. Iar Preabunul Dumnezeu, la vremea cuvenită, sfinţenia vieţii tale a descoperit-o şi ca pe o comoară ascunsă lumii te-a arătat. De aceea şi noi, nevrednicii, cu evlavie şi cu credinţă cerem sfintele tale rugăciuni şi te chemăm: Roagă-te Preaînduratului nostru Mântuitor ca şi noi, păcătoşii, în vremea vieţii noastre şi în vremea sfârşitului nostru să dobândim mila şi mântuirea Lui, spre a slăvi şi a ne închina în veacul de acum şi în cel viitor Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

Sursa: Acatistier, Acatiste alcătuite de Arhimandritul Cleopa Ilie, Ed. Mănăstirea Sihastria 2005, p. 230-245 Acatistul cuvioasei Teodora de la Sihla.

Vieţile Sfinţilor - Sfânta Teodora de la Sihla

Această floare duhovnicească de mare preţ şi mireasă a lui Hristos, pe care a odrăslit-o pământul binecuvântat al Moldovei, s-a născut pe la jumătatea secolului al XVII-lea, în satul Vânători-Neamţ, din părinţi binecredincioşi şi iubitori de Dumnezeu. Tatăl ei, Ştefan Joldea Armaşul, avea dregătorie ostăşească, aşa cum şi numele îl arată, fiind paznic al Cetăţii Neamţului şi "armaş", adică făcător de arme pentru cei ce apărau vestita Cetate a Moldovei. Iar mama sa, al cărei nume nu ne este cunoscut, se îngrijea de cele pentru casă şi de buna creştere, în frică de Dumnezeu, a celor două fiice, Teodora şi Maghiţa (Marghioliţa).

Fiica mai tânără s-a mutat curând la Dumnezeu, iar fericita Teodora, ajungând la vârsta rânduită, a fost căsătorită de către părinţi, împotriva voinţei ei, cu un tânăr evlavios din Ismail. Dar, neavând ei copii, iar sufletul Teodorei fiind rănit de dragoste pentru Mirele ei Iisus Hristos încă din copilărie, ardea de dorinţa unei

vieţi cu totul curate, închinate numai lui Dumnezeu. ***La aceasta o îndemna atât duhovnicul şi firea ei singuratică, cât şi râvna pentru rugăciunea de taină şi amintirea marilor sihaştri ce se nevoiau în acea vreme prin pădurile şi munţii din ţinutul Neamţ - vechii ei sfătuitori. Astfel, fericita Teodora a îmbrăţişat cinul monahal la Schitul Vărzăreşti-Vrancea, iar după doi ani şi soţul ei s-a călugărit în Schitul Poiana Mărului, sub numele de Eleodor. Aşa a binevoit Dumnezeu să-i povăţuiască pe amândoi pe calea sfinţeniei şi a mântuirii.*** Fiecare călugăriţă din schit se nevoia cu mare râvnă pentru Hristos, însă Cuvioasa Teodora, fiind aleasă şi întărită de harul Duhului Sfânt, întrecea pe toate celelalte surori cu rugăciunea, cu smerenia şi cu nevoinţa duhovnicească.

După câţiva ani, năvălind turcii în părţile Buzăului, au dat foc Schitului Vărzăreşti. Atunci toate surorile din obşte s-au risipit în pădurile seculare din partea locului, aşteptând să treacă primejdia şi mânia lui Dumnezeu. La fel a făcut şi Cuvioasa Teodora. S-a retras în munţii Vrancei împreună cu stareţa ei, schimonahia Paisia, a cărei ucenică era. Acolo se nevoiau singure, acoperite de mâna lui Dumnezeu, în post şi rugăciune, răbdând multe ispite de la diavoli, foame, frig şi tot felul de încercări.

Răposând stareţa ei, fericita Teodora, în urma unei descoperiri dumnezeieşti, a părăsit munţii Vrancei şi s-a retras în patria ei mult iubită din părţile Neamţului, pentru a se nevoi în pădurile neumblate din jurul schiturilor Sihăstria şi Sihla. După ce mai întâi s-a închinat la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mânăstirea Neamţ, egumenul lavrei a trimis-o la Sihăstria să urmeze sfatul egumenului de acolo. Cu binecuvântarea ieroschimonahului Varsanufie, egumenul Sihăstriei, fericita Teodora a fost încredinţată duhovnicului Pavel, care a dus-o în pustie, în apropierea Schitului Sihla, sfătuind-o că de va răbda asprimea vieţii pustniceşti, să rămână acolo până la moarte; iar de nu va putea suferi ispitele şi frigul iernii, să se aşeze la o sihăstrie de călugăriţe.

Aşa a ajuns fericita Teodora în munţii Sihlei. Apoi un sihastru milostiv i-a oferit chilia sa, nu departe de schit şi de peştera care îi poartă numele până astăzi. Acolo s-a nevoit Cuvioasa cu bărbăţie mulţi ani, ostenindu-se singură în post şi rugăciuni de toată noaptea, în lacrimi şi mii de metanii, uitată de lume, indurând multe ispite şi năluciri de la diavoli, foame, lipsă, gânduri şi mai ales, frigul aspru al iernii. Numai Cuviosul Pavel din Sihăstria, duhovnicul ei, o cerceta din când în când, o mărturisea, o îmbărbăta, o împărtăşea cu Sfintele Taine şi îi ducea cele de trebuinţă.

După un timp a răposat fericitul duhovnic Pavel, nu departe de Schitul Sihla, într-o mică colibă pustnicească, iar Cuvioasa Teodora a rămas cu totul singură, căci nimeni nu ştia locul şi aspra ei nevoinţă. Cu timpul i s-au rupt şi hainele, iar ca hrană avea doar măcriş, fructe de pădure şi alune. În această şcoală a liniştii şi

nevoinţei a dobândit Cuvioasa darul rugăciunii de foc, care se lucrează în inimă, darul lacrimilor, al răbdării şi al negrăitei iubiri de Dumnezeu. Acum nu mai suferea nici de frig, nici de foame; nici diavolii nu o mai puteau birui, căci dobândise darul facerii de minuni şi era ca un diamant strălucitor în munţii Sihlei, fiind uitată de oameni, însă umbrită de darul Duhului Sfânt.

Odată, năvălind turcii să prade mânăstirile şi satele, au ajuns până la Sihla, iar Sfânta Teodora s-a adăpostit în peştera ei din apropiere. Descoperind-o, ea s-a rugat lui Dumnezeu s-o scape din mâinile lor, zicând: ***"Doamne, scapă-mă din mâinile păgânilor!"*** În clipa aceea, prin minune, s-a crăpat stânca din fundul peşterii, aşa cum se vede până astăzi, iar mireasa lui Hristos, ascunzându-se în pădure, s-a izbăvit de moarte. În această peşteră s-a nevoit Sfânta Teodora în ultimii ani ai vieţii sale, rugându-se neîncetat lui Dumnezeu cu rugăciunea cea de taină a inimii, încât i se lumina faţa, iar trupul ei se ridica de la pământ, asemenea Sfintei Maria Egipteanca. Din timp în timp păsările cerului îi aduceau în ciocurile lor, prin voia Domnului, fărâmituri de pâine de la trapeza schitului Sihăstriei, iar apă bea din scobitura unei stânci din apropiere, numită până astăzi "Fântâna Sfintei Teodora".

Ajungând Sfânta Teodora aproape de sfârşitul vieţii şi cunoscând că o cheamă Hristos la cereştile locaşuri, unde este odihna şi desfătarea tuturor sfinţilor, se rugă cu lacrimi lui Dumnezeu să-i trimită un preot ca s-o împărtăşească cu Preacuratele Taine, înainte de obştescul sfârşit. Astfel, cu rânduiala de sus, egumenul Sihăstriei a observat că păsările duceau fărâmituri spre Sihla şi a trimis doi fraţi să vadă unde anume se duc, căci gândea că trăieşte în munţii Sihlei un sihastru sfânt.
Astfel mergând ei, i-a cuprins noaptea şi rătăcind în pădure, se rugau şi aşteptau să se facă ziuă. Apoi, observând înaintea lor o rază de lumină, ce se ridică ca un stâlp la cer, s-au apropiat şi au văzut o femeie luminată la chip înălţată de la pământ şi rugându-se cu mâinile în sus. Era Sfânta Teodora.

Atunci cuvioasa, cunoscând venirea lor, a mulţumit lui Dumnezeu, zicând: ***"Mulţumesc, Ţie Doamne, că m-ai ascultat!"*** Apoi a zis celor doi fraţi: ***"Nu vă temeţi, fraţilor, căci sunt o smerită roabă a lui Hristos! Dar mai întâi aruncaţi-mi o haină să mă îmbrac, că sunt goală!"***

Apoi, chemându-i, le-a spus viaţa şi sfârşitul ei apropiat şi le-a poruncit, zicând: ***"Coborâţi la Sihăstria şi spuneţi egumenului să trimită pe duhovnicul Antonie şi pe ierodiaconul Lavrentie cu Trupul şi Sângele lui Hristos!"***

Iar ei i-au spus: "Cum să ajungem la schit noaptea, căci nu cunoaştem drumul?"

Atunci Sfânta Teodora le-a răspuns: ***"Mergeţi după lumina care se vede înaintea voastră şi numaidecât veţi ajunge!"***

Călăuziţi de această lumină cerească, fraţii au ajuns repede la schit la miezul nopţii, pe când toca de Utrenie. Iar dimineaţă s-au întors la peşteră cu ieromonahul Antonie şi ierodiaconul Lavrentie, aducând Preacuratele Taine. După ce Sfânta Teodora şi-a făcut cuvenita spovedanie şi şi-a destăinuit viaţa, ostenelile şi ispitele ei, a rostit Crezul, s-a închinat, a primit dumnezeieştile Taine şi a rostit ultimele sale cuvinte, zicând: ***"Slavă Ţie, Doamne, pentru toate!"*** În clipa aceea Cuvioasa Teodora şi-a dat fericitul ei suflet în braţele lui Hristos. Iar trupul ei, purtător de bună mireasmă a fost prohodit şi a fost aşezat cu cinste de cei doi părinţi în peştera în care s-a nevoit.

Vestea despre viaţa, nevoinţa şi mutarea la cele cereşti a Sfintei Teodora s-a răspândit repede în toate mânăstirile şi satele din Moldova şi chiar dincolo de hotarele ei. De aceea alergau la sfintele ei moaşte din peşteră călugări şi credincioşi de prin sate şi mai ales cei bolnavi şi se vindecau de suferinţele lor, căci trupul ei prea mărit cu neputrezirea, era izvorâtor de bună mireasmă şi făcea minuni. Unii sărutau sfintele ei moaşte; alţii îşi aşezau bolnavii de racla ei, iar alţii se spălau cu apă din "Fântâna Sfintei Teodora" şi primeau ajutor şi mângâiere.

Moaştele cuvioasei Teodora, numită şi "pământeana", au stat în peştera ei de la Sihla ca la 100 de ani, bucurându-se de o profundă venerare, mai mult decât alţi Sfinţi români. Apoi ctitorii schitului Sihla din familia Cantacuzino, înnoind schitul, au aşezat moaştele Sfintei Teodora, din peşteră în biserica de lemn, unde se închinau credincioşii.

După anul 1830, moaştele Sfintei Teodora au intrat în posesia familiei Sturza, care le-a aşezat în raclă de argint şi le-a dus în biserica satului Miclăuşeni-Iaşi, zidită de ei. Iar în anul 1856, moaştele Sfintei Teodora au fost date Mânăstirii Pecersca din Kiev în schimbul unor veşminte arhiereşti şi preoţeşti din fir, fiind depuse în catacombele ei, unde se află şi astăzi. La racla Sfintei Teodora este scris în limbile slavonă şi română: Sfeti Teodora Carpatina şi Sfânta Teodora din Carpaţi.

Aşa s-au înstrăinat moaştele Sfintei Teodora din patria ei, spre întristarea noastră a tuturor.

Aceasta este pe scurt viaţa Sfintei Teodora de la Sihla şi acestea sunt faptele ei, prin care a bineplăcut lui Dumnezeu, numărându-se în cetele Sfinţilor din cer, fiind socotită cea mai aleasă nevoitoare pe care a odrăslit-o vreodată ţara

noastră. Credincioşii din Moldova o cinstesc ca Sfântă de la început şi merg adeseori în pelerinaj la peştera şi chilia ei de la Schitul Sihla.

La 20 iunie, 1992, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a canonizat pe Sfânta Teodora de la Sihla, trecând-o în rândul Sfinţilor, cu zi de prăznuire în calendar la 7 august.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi toţi, împreună cu ţara şi poporul cel binecredincios. Amin.

Notă - În tradiţia locului şi în unele însemnări se spune că fericitul ieromonah Eleodor, de la Poiana Mărului - Vrancea, fostul ei soţ din tinereţe, auzind că Sfânta Teodora s-a nevoit în munţii Sihlei, a venit să o vadă. Dar, auzind că a răposat, s-a închinat la peştera unde se aflau moaştele ei şi a rămas la Schitul Sihla până la obştescul său sfârşit, săvârşind adeseori Sfânta Liturghie, fie în peşteră, fie în biserica mică de lemn de sub stânci.